

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg overvejede efter arbejdsministerens sidste indlæg her, om man skulle prøve at se, om man havde så stor indflydelse, at man kunne udvirke, at arbejdsministeren sammen med arbejdsmarkedsudvalget kunne blive inviteret ud i en A-kasse for at se, hvordan praksis er, for når arbejdsministeren slår ud med armene og siger: ja men det her handler bare om, at nu skal vi have dette regnskab til at gå op, og det har i hvert fald ikke noget med Bonnerup Nielsen-udvalget at gøre, så er det i hvert fald en sandhed med visse modifikationer. Der sker nemlig det, at med denne forhøjelse skal der omregnes ude i A-kasserne på samtlige medlemmers indbetalinger, de skal altså gennem hele apparatet med EDB, og der skal kodes nye satser ind. Vi ved alle sammen, at der kommer større ændringer. Jeg var lige ved at sige: hvis vi kunne sikre ved at gennemføre dette her, at de store ændringer ikke kom, var det en anden sag, så skulle jeg nok lade være med at tale om det, men desværre tror jeg ikke, at vi kan det. Vi ved, at disse ting kommer, og så står man altså i den situation at skulle til at omregne og indkode, og jeg ved ikke hvad, i praksis derude, i den virkelighed, som en del herinde desværre for sjældent er ude i.

Det var det, jeg appellerede til ministeren om. Jeg ved godt, man kan sige, at dette ikke har noget med Bonnerup Nielsen-udvalgets arbejde at gøre, i den forstand at de skal sidde og udrede nogle andre ting, som jo kommer i forslagsform på et eller andet tidspunkt. Men noget af det helt katastrofale vedrørende dagpengelovgivning - og jeg må retfærdigvis sige: ikke blot i denne ministers tid - har været, at der er kommet ændring på ændring, regel på regel, henstilling på henstilling og cirkulære på cirkulære, sådan at det er blevet en administrativt næsten umulig opgave derude. Derfor appellerer jeg om, hver gang vi har nogle af disse sager, som nogle betragter som små sager, at man kommer med dem på én gang, så det er muligt at arbejde med det derude.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg forstår sådan set godt det, fru Lilli Gyldenkilde siger, og jeg er et langt stykke ad vejen enig med fru Lilli Gyldenkilde, fordi det gælder jo om at sikre, at A-kasserne får mere enkle regler, at vi får begrænset fejl-

udbetalingerne, og at vi som politikere også har et ansvar for ikke at komme med flere nye regler.

Derfor er det også ting, jeg har haft med inde i overvejelserne over dette forslag om efterlønsmodtagerne, og jeg kan sige, at jeg prøver at finde en model, således at det ikke bliver A-kasserne, der bliver belastet, men at det bliver den enkelte efterlønsmodtager, som mener at have krav på et eller andet, der selv skal kunne dokumentere dette, således at der kommer til at hvile et mindre pres på A-kasserne, og at det kommer til at ligge på den, der mener at have noget til gode i forhold til systemet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af toldloven. (Sikkerhedsstillelse).
(Fremsat 13/11 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lohmann (S):

Forslaget drejer sig om toldvæsenets sikkerhedsstillelsesordning eller anden sikkerhedsstillelse.

Jeg forstår, at problemet ligger i et krav fra EF-Kommissionen, og at der verserer en retssag ved EF-Domstolen på grund af, at Danmark som eneste land i EF giver kredit-henstand ved betaling af import- og eksportafgifter.

Det er det, ministeren nu allerede vil tage højde for ved at begrænse henstandsfristen